

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

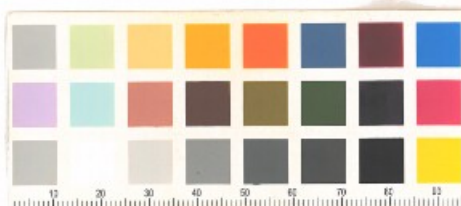
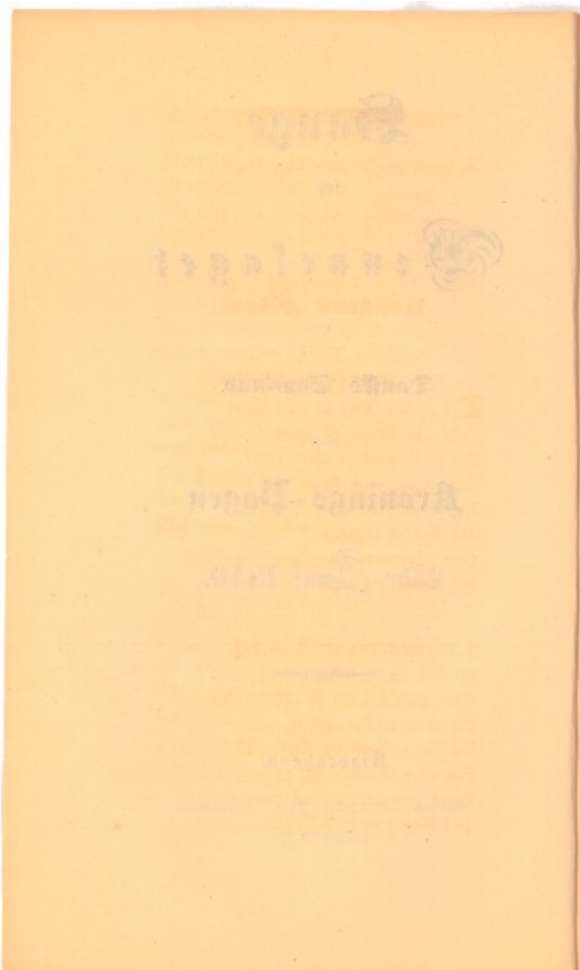
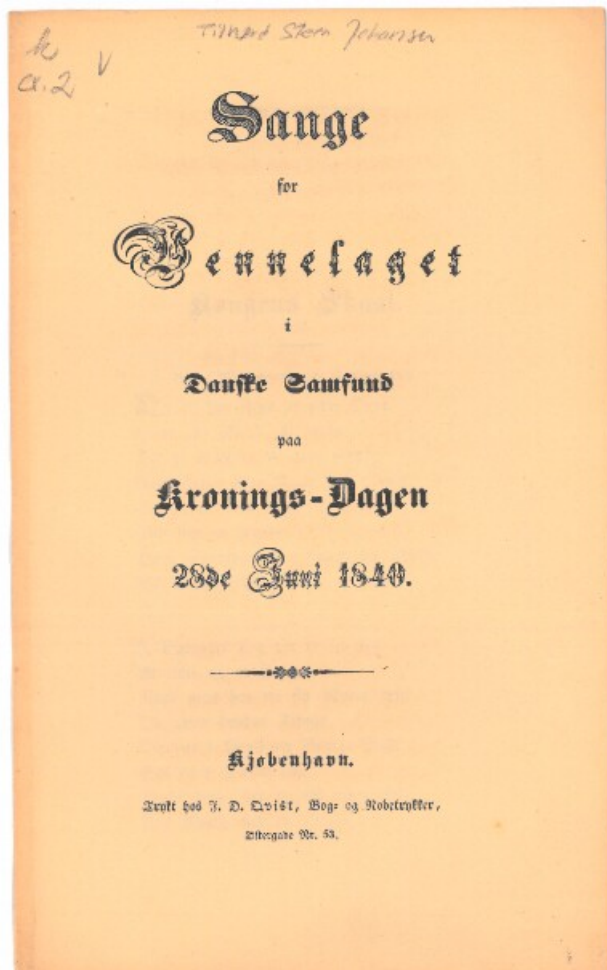
Titel: Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_669-txt-shoot-idm121/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kongens Skaal.

Mel. Si Somend gjør ei mange Ord.

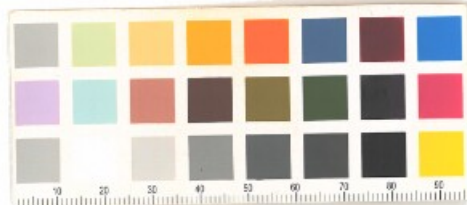
Det er kun Hjas at være Drot
Hvor alle Mand vil raade;
Det er ei nemt at gjøre Godt,
Naar Brag man slaar paa Raade;
Det er en Nød at gjøre Vers,
End lige at regjere,
Hvor Stympere paa Langs og Tvers
Bil Alting kritisere.

I Danmark dog det er en Lyst
At rime og at sjunge,
Naar man har ret sin Moder lyst
Dg arvet hendes Tunge,
Dg har i Bryst og Bringe Med
Sin egen Sød at seile,
Trods dem, der ret vil raade Ved
Paa Alting med en Hegle.

I Danmark er det og en Fryd
At bære Spir og Krone,
Naar kun man har den Skjoldung: Dyd
At nemme Folkets Tone;
Dg esse den af Hjertens Grund,
Som deiligst paa det Jævne,
Dg blase ad hver Aabemund,
Som kun til Blæs har Evne.

Derfor vi spaae Kong Christian,
Paa Danmarks Skjoldung: Søde,
Et Hurra fra det hele Land
Med Fryd og Hjertens Glæde;
Han kjender godt det Landepust,
Dg har det prægtig inde,
For hoilet her paa Marken just
Sig lægge alle Vinde.

Det er det Danske Tungemaal,
Med Liv og Aand og Ynde,
Paa det vi her med Kongens Skaal
Bil gladelig begynde:
Gid i Hans Dre hver en Dag
Det sødere maa klinge,
Dg hoiere end Skjoldbrag
Ham Folkets Hylsing bringe!

Dronningens Skaal.

Mel. Hr. Kønne han riber udaf Alde.

Der sad en Prindsesse i Dannemark,
Med Fruer og Frolener frage,
Hun talde saamangent et Alvors-Ord
Om Daaden i forrige Dage.
Deilig er Dronning:Stolen.

Hun talde saa gjerne om Balders Riv,
Og Skjoldunge-Stammen i Leire,
Hun talde som helst om Kong Valdemar,
Og om Dronning Dagmar hin feire.
Deilig er Dronning:Stolen.

Hun talde saa hjertelig om Dannemark,
Med Løver og Hjertter saa blide,
En Taare vel perled i Dienast
Ved Taler om Dannemarks Kvide.
Deilig er Dronning:Stolen.

Prindsessen udspragde en graanet Skjald
Om Dannemarks kronede Dage;
Hun seugde med Vid og med yndigt Smil:
Naar kommer vel Holger tilbage?
Deilig er Dronning:Stolen.

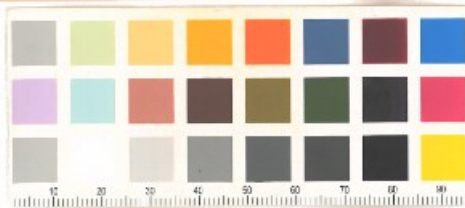
Men nu er Prindsessen vor Dronning klar,
Hun stinner paa Dannemarks Throne,
Paa Gendes og Valdemars Fødselsdag
Vi hilse vort Haab med sin Krone.
Deilig er Dronning:Stolen.

Hu veed vi, om Holger ei kom igaar,
Han kommer, naar Dronningen vinker;
Derpaa da, med Dronningens Kronings-Skaal,
Saa langt vi kan rakke, vi klunker!
Deilig er Dronning:Stolen.

Holger Danskes Skaal.

Mel. Danmark deiligst Vang og Bange.

Holger Danske toved længe;
Hvem tør nu vel spaae,
Danmark deiligst Vang og Bange,
Lukt med Holgen blaa:
Om i denne Havfru-Sommer,
Naar, hvordan, hvorvidt han kommer,
Hvor han os vil sette Stavne,
Møde paa det Javne?

Driftig, som til Daad en Kæmpe,
Er til Kvad en Skjald,
Fader aldrig Latter dæmpe
Deiligst Tonefald,
Synger frit, at nær for Haanden
Er, hvad listig ham med Anden
Alt berører og omviser,
Saa han Farve flister.

Det gjør Holger Danstes Kænde,
Her, som hist i Soer,
Raadte Bod paa Skjaldes Vaande
Ogfaa for isfor,
Og hvor Ungerfænde tale
Høit om Dannebod i Dvale,
Dybt i Danste Holger dukke,
Der gaaer Holgers Bugge.

Der han vore skal og trives,
Som en Kæmpesøn,
Ungdoms Kraft og Mod oplives,
Til i Lys og Lon
Hjertets Mark og Mundens Bove:
Danmarks Guld og grønne Skove,
Som en Holger, dannis, ægte,
Vældig at forsøgte.

Kreds hver Trumf i Romer-Rige,
Og i Kjøbenhavn,
„Danste Samfund" tør vi sige,
Er et deiligst Navn,
Navnet, som den Kreds maa bære,
Hvor en Helt til Danmarks Ære,
Som kan Dannekvinder tælles,
Skal med Held opkæltes.

Tant det er med Titler tomme,
Uden Grund og Gaon,
Men naar kun ihu vi komme
Levende vort Navn,
Som der klæktes, som der klæktes,
Mellem os skal Holger rugges,
Til han gaaer og til han springer,
Som han sloi paa Vinger.

Derfor det sig vel kan sømme,
Paa vort Modersmaal,
Her af Hjertens Grund at tømme
Holger Danstes Skaal;
Lad ham drilles, lad ham vrages!
Sid han vore kun og dages
Som en Helt med Haar paa Lænder,
Men med bløde Hænder!

N. F. S. Grundtvig.

